

І. В. Матола, Є. І. Григора

Виллок

ВИЛЛОК – селище міського типу Виноградівського району [Закарпатської області](#).

Знаходиться на правому березі р. Тиса (притока Дунаю), за 91 км від обл. центру та за 16 км від райцентру. Залізнична ст. Через В. проходять автостради Ужгород– Рахів та Ужгород–Галмеу (Румунія). У с-щі працює митний перехід через кордон з Угорщиною. Площа 2,9 км². Насел. 3419 осіб (2001, складає 99,2 % до 1989): угорців – 85 %, українців – 14 %. Виникло 1304 на місці колишнього с. Ніртелек. Спочатку мало назву Уйлок (нове поселення) або Вуйлок, яка пізніше трансформувалась у Виллок. 1334 – значний насел. пункт з катол. парафією. У 15 ст., з розширенням солевидобув. промислів, В. – великий перевалоч. центр для транспортування солі з Сигета (нині Сигету-Мармацієй, Румунія). С-ще не раз зазнавало руйнацій: 1659 – польс. військами, 1661 – турец., 1717 – крим. татарами. Місц. жителі брали участь у селян. виступах 1697–98, нац.-визв. війні угор. народу 1703–11. У 1863 створено спілку ремісників. Від кін. 19 ст. діяло АТ «Вилоц. госп. банк». Від 1919 – у складі Чехословаччини. Від листопада 1938 до жовтня 1944 – під окупацією гортистської Угорщини. Від 1945 – у складі УРСР. Від 1959 – смт. Нині у В. працює споживче товариство, ВАТ «Вилоц. деревооброб. комбінат». Є дитсадок, угор. і укр. школи; б-ка; амбулаторія заг. практики, фельдшер.-акушер. пункт, СП «Християн.-мед. центр»; стадіон. У В. знаходиться одна з найбільших приват. угор. б-к Закарпаття. Реліг. громади: РКЦ, УГКЦ, УПЦ МП, свідків Єгови. Пам'ятки архітектури: костел св. Ілони (1788), греко-катол. церква Вознесіння Господнього (1806), реформатська церква (1850). Встановлено пам'ятник рад. воїнам, які загинули під час 2-ї світової війни, монумент Турул, мемор. дошки керівникам визв. боротьби угор. народу Ференцу Ракоці II та Томашу Есе, угор. письменнику Ж. Моріцу.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Вилок / І. В. Матола, Є. І. Григора// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-33988>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).